

ret per hennē esse generationē et corruptiōnem in illis. Quare statum generatōis et corruptionis pbennem esse eis visum est nec vñq; habitum eē finem. In reb; enim pseuerantib; in eē necesse est defēctus et defectibilitatē apparere et etiā in causis earum. Nos autē ayunt videmus cōcupiscentias viroꝝ etiam mulieres et ecōuerso non minores eē infiliis et filiabus quā in parentibus fuerint solicitudines generandi et nutriendi nubendi et nuptu tradendi. Eodēmodo se habet de agricōlationib; et vegetatiōibus et nauigatiōibus et alijs hmōivite actionib;. quare inquit sic ē modo et ita sp erit p̄ q̄; enim ne q; apō causas neq; apud defectus iuenit defectus neq; debilitas neq; lassitudo nōcē ēneuerare et exeq pseuerare inq; pseuerātia bui? hoc ē vniuersalitātē et successiōis. Hec autē raciocinatio debilis est et est sermo iste hominū qui naturam solam posuisse videntur et gubernationē dei altissimi mi cui totaliter seruit natura penitē ignosasse. Sicut em equus validissimus quā diu ei vires suppeditūt sessorem p̄at motu vno et equali. Ueruntamē in voluntate sessoris est motū eius vel omnino fistere vel accelerare vel aliter moderari s; apō equū; nec lassitudo nec debilitas aliqua sit nec noua virt̄ ei accrescit. Sed creatoris virtus dominantissima cursus hmōi naturaliter fit sistere oīno cū noluerit et acceleraret retardare absq; lassitudine et debilitate earū potest p̄ beneplacito suo lassatis etiā et ex debilitatis naturis vires et nouas dare et veteres cōfortare et sicut molendinarius fluxū; aque vel fistit vel auertit vel liberū dimittit p̄t vult. Si tū fistit eundē et retinet etiam ipm cum vult facit inundare copiosius. Non est igr in potestate nature vt fluat vel vt magis vel minus fluat vel etiam vt stet fluxus eius sed in sola potestate creatoris regent̄ em sapientia sua cuius non ē enarratio et potentia sua imperiosissima moderantis eādem hec est veritas quā aperte viderunt et scripserunt ppheate illuminati splendore qui vocatur pphetia. Hanc etiam cognoverunt et sc̄pserunt sapientes christiani: um eiusq; crudelitatem gentis sue cōcati doctrinis suis et exhortationibus nō tanq; veram tantu; sed tanq; salutarem et creatori placitam firmare solicite studu

erunt. Attribuunt ergo philosophis catōsis naturalibus in aliquib; ultra quā omnis conpetet. Sicut per me alibi didicissti. Hoc autem aliquid veritatis sub est sermoni auicenne licet habeat contradictionem multā et fortē. Sermo autē ipsius est quem dixit de duabus naturis videlicet vniuersali et particulari. Intelligo inquit per naturam particularē virtutem propriaꝝ regimini vnius individui videlicet regimini vnius individui et intelligo per naturam vniuersaleꝝ virtutem infusam in substantias celorum quasi vna rem et gubernantē vniuersitatem generationū et adiecit quia motus qui intendit in infinitū est unus per continuatioꝝ et intellexit per infinitū durabilitatem in terminatam ipsius motus celestis quā generationum immundo sublimari et in hoc errauit. quia siverum ē quod intellent de natura vniuersali et necessitate esset intentio ipsius hoc est nature vniuersalis contra ordinem et beneplacitū creatoris quē dico posuisse terminū generationū sicut scies in sequentibus. Manifestū etiam est tibi quoniam intentio nature vniuersalis q; ponit in infinitū durabilitatis nam motus celestis quā generationū non potest esse nisi altero duorū modorum hoc ē vel particularis vel vniuersalis et intelligo intentionem particularē in infinite durabilitatis vnius individui et vnius motus vel vnius generationis. Hec autē intentio non solum frustra est sed etiam impossibilis cū impossibile sit ad huiusmodi individuop fm intentionē ipsius durare in infinitū. Non em de celestib; individuis sed de solis sublimaribus loquit. Si vero vniuersalis est ista intentio non solum impossibilis videtur sed etiam ridiculaꝝ et hoc ē qm̄ non intendit generationis durabilitē infinitā. Virtus illa quā dicitur naturam vniuersaleꝝ necesse est vt intēdat simul durabilitē corruptionis infinitā. Quapropter erit intentio hec non solū vt generentur individua infinita sublimaria et infinitū sed etiam vt corrumpantur. Similiter quare erit intentio hec natura lis ad cōtraria et intēdet hec natura nō solū generare s; etiā corrumpe et destrue re q̄ generauit. Hoc autē non videſ eē posſibile vt natura una et eadē p̄traria intēdat. Ridiculosa etiā est qm̄ intentio edifici